

teret, er berettiget; jeg ønsker kun at konstatere, at det erede Medlem ogsaa idag har udtalt sig, som om det er berettiget i en Sag, hvor der gjælder Landets Forsvar, at sige: Da vi nære Mistillid til Regjeringen, kunne vi ikke inklade os paa at fremme Sagen. Det stemmer for saa vidt fuldstændigt med, hvad det erede Medlem for Horsens (Bajer) sagde, at denne Sag skulde mere end nogen anden være en Partisag, eftersom den var af saa stor Vigtighed. I den Forstand, hvori han tog Ordet Partisag, kan han maasse have Ret deri; men hvad det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fremsatte om Enighed mellem Regjeringen og Folkethinget, stiller Sagen i et ganske andet Lys. Det stiller Forsvarsspørgsmaalet saaledes, at det ikke kan fremmes uden af Ministre, der i deres almindelige politiske Opfattelse stemme overens med dette Thing. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at undersøge, hvorvidt denne Fordring er berettiget eller ikke, men kun konstatere, at saaledes blev Sagen stillet. — Det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) var igaar saa overmaade tilfreds med det Foredrag, han hørte fra det erede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen), og navnlig med den Fordring, der vedrørte Indkomsskatten, og han talte i denne Anledning en Del om, at det i høi Grad vilde tjene til at befæste Demokratiet herhjemme. Det forekom mig, at det erede Medlem endog talte saameget om en Befæstning af Demokratiet, at han rent glemte, at Lovforslaget handler ikke om en Befæstning af Demokratiet, men om en Befæstning af Landet. Det er ganske vist, at stille man Opgaven saaledes, at det gjælder om at befæste Demokratiet, saa er det et rigtigt Standpunkt, det erede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har taget. Og jeg kunde ogsaa være ganske enig med ham, hvis det var muligt at bekæmpe Tjenden ved Hjælp af Demokratiet. — Om Lovforslaget i det Hele skal jeg udtale mig ved denne Behandling. Vi have jo allerede hørt Sagkyndiges Udtalelser derom og ville maasse saa flere at høre. Jeg vil blot med Hensyn til det meget brændende Spørgsmaal om Kjøbenhavns Befæstning fra Landfiden tillade mig at yttre, at, da det synes at være et Spørgsmaal, hvorom der i saa høi Grad er Uenighed mellem de Sagkyndige, at der saa at sige staar lige stærke Partier overfor hinanden, finder jeg det meget heldigt, at den erede Krigsminister ikke netop nu har bragt dette Spørgsmaal frem. De andre Spørgsmaal, navnlig Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden, ere af den Slags, hvorom der er en høi Grad af Enighed tilstede imellem alle Vedkommende. Jeg skal ikke nægte, at jeg ligesom for 2 Aar siden, da Sagen var for her, vilde anfse det for overmaade heldigt, om man kunde faae en Befæstning af Kjøbenhavn fra Landfiden, stærk nok til at opholde Tjenden saa

længe, at venstabelige, allierede Magter kunne komme os til Hjælp. Den daværende Krigsminister erklærede, at det kunde gjøres for et Beløb af 6 Millioner, at man derved vilde kunne opnaa, at Kjøbenhavn blev stormfri, og nøde Tjenden til en virkelig Beleiring, der, efter hvad vi hørte af det erede Medlem fra Randers (N. P. Jensen), vilde vpholde ham et Par Maaneder. Hvis det virkelig kan opnaaes ved saa ringe en Udgift som den, der dengang var Tale om, troer jeg, at meget vilde være vundet; men naar man kommer til Beløb, der løbe op til 25 a 30 Millioner, som der i den seneste Tid har været Tale om, skal jeg ikke nægte, at jeg bliver betænkelig, og saa opstaar Spørgsmaalet, om vi ikke hellere skulde anvende saa store Beløb paa anden Maade, navnlig til Bygningen af Pantserflibe. Forøvrigt være det mig tilladt at gjøre den lille Bemærkning, at det vistnok ingenlunde er i specielt Favør af Kjøbenhavnerne, at man ønsker at befæste Kjøbenhavn. Der synes at være en Opfattelse her i Thinget, hvorefter det skulde være ligesom en Uret imod Syberne, at man vil befæste Kjøbenhavn og ikke vil gjøre Fæstningsanlæg i Sylland; men for mig, der bor her i Kjøbenhavn, stiller det sig saaledes, at det er en overmaade ubehagelig Situation at blive udsat for en Beleiring, idet vi vilde faae vore Eiendomme og Formuer ødelagte, saafremt Beleiringen virkelig blev ført igjennem, og navnlig, hvis Byen skulde blive indtagen. Jeg tror derimod, at de, der ikke blive lykkeligjorte med et Forsvar af den Art, vilde slippe meget nemmere, og jeg kommer til at tænke paa en Yttring af en jydsk Landmand, som jeg talte med kort efter den sidste Krig. Han fortalte om det danske Militær, som havde ligget i Kvarter hos ham, og yttrede, at en af Officererne havde sagt til ham: Vi skulle nok forsvare deres Gaard. Men dertil havde han svaret: For Guds Skyld, lad blot være; thi det vil føre til, at jeg faar min Gaard skudt i sønder og sammen. Saadan tror jeg, at det let kan gaa Kjøbenhavn, hvorimod Syberne, ved at Sylland ikke gjøres til Krigsskueplads, ville slippe forholdsvis lettere.

Formanden: Da der endnu er indtegnet flere Aalere, og Forhandlingerne saaledes ikke vil kunne sluttet idag, skal jeg afbryde Mødet.

Ved Folkethingetsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) er der indgivet et Andragende fra 333 Beboere af forskellige Sogne i Randers Amt angaaende Retningen af den paa-tænkte Aarhus-Nyom Sernbane. Dette Andragende vil blive overgivet til Sernbaneudvalget.

Ved Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen) er der indgivet et Andragende fra Seminarielejer Trahn angaaende en Lønningsgodtgjørelse. Andragendet vil blive overgivet til Finantsudvalget.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen, Tors-